EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.6.2023
COM(2023) 303 final

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2024

{SWD(2023) 172 final}

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2024

1. INLEDNING

Detta meddelande innehåller närmare uppgifter om det europeiska fiske som övervakades 2022 och om kommissionens förslag och samråd med tredjeländer om fiskemöjligheter för 2024. Syftet är att förbättra fiskets resiliens, främja beståndens återhämtning mot maximal hållbar avkastning (MSY) och bibehålla sunda bestånd på MSY-nivån.

Nu är mycket färre bestånd överfiskade och fiskarna kan dra socioekonomisk nytta av att vissa bestånd sedan en tid har förvaltats på sundare nivåer. De höga bränslepriserna har dock undergrävt de vinster som gjorts, vilket visar på behovet av att bygga upp motståndskraft och därmed göra EU:s fiskeflotta mindre beroende av fossila bränslen och bevara fiskbestånden. För att hantera de viktigaste utmaningarna och göra EU:s fiskerinäring mer resilient inledde kommissionen ett omfattande och konstruktivt samarbete inom ramen för **paketet om fisket och havet**[1]. Det är mycket viktigt att fortsätta detta engagemang och denna dialog.

Rysslands militära angrepp mot Ukraina sedan februari 2022 har påverkat EU:s fiskerinäring på flera olika sätt, särskilt i Svarta havet. Det har lett till pågående avbrott i fiskeverksamheten och handelsflödena och påverkat vetenskapliga utlåtanden och vissa förhandlingar på internationell nivå. Detta visar hur viktigt det är att öka resiliensen för att säkerställa livsmedelstryggheten i Europa, uppfylla målen i den gröna given[2] och vidta ytterligare åtgärder för innovation och energiomställning, såsom betonas i paketet om fisket och haven.

2. FRAMSTEG PÅ VÄG MOT ETT HÅLLBART FISKE I EU

Hållbart fiske innebär att man inte får fånga mer fisk än att stånden kan byggas upp igen varje år. Ett bestånd fiskas hållbart på MSY-nivå när förhållandet mellan den faktiska fiskeridödligheten (F) och fiskeridödligheten på MSY-nivå (F_{MSY}) är lägre än eller lika med 1[3].

Tack vare de investeringar som gjorts av fiskare och nationella förvaltningar och Europaparlamentets, rådets och kommissionens åtagande att förvalta fisket på ett ansvarsfullt sätt har fisket blivit mer hållbart, och mycket färre bestånd är nu överfiskade i EU.

År 2003 var de flesta bestånd av intresse för EU kraftigt överfiskade och medianen för fiskeridödligheten i **Nordostatlanten** var 1,68 F_{MSY}. Sedan dess har siffran sjunkit och var som lägst 2021 med 0,76. I **Medelhavet och Svarta havet** minskade mediandödligheten från

---

1 COM(2023) 100 final, COM(2023) 101 final, COM(2023) 102 final och COM(2023) 103 final.

2 COM(2019) 640 final.

3 Se avsnitt 1 i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar för en detaljerad analys av F_{MSY} och tillståndet för fiskbeståndens biomassa i alla havsområden.

2,06 F_{MSY} 2003 till 1,7 2020[4]. Situationen har förbättrats och fler beståndsbedömningar är tillgängliga jämfört med föregående år. Fiskeridödligheten har minskat mest i östra Medelhavet, följt av Svarta havet och västra Medelhavet. Förändringarna i centrala Medelhavet har varit små.

Där fiskeridödligheten har minskat har biomassan i fiskbeståndet ökat[5]. Detta bidrar till att förbättra fångsterna och fiskets lönsamhet och ökar dess koldioxideffektivitet (i kilo fisk som fångas per kilo kol som släpps ut). För att illustrera värdet av en sund förvaltning överfiskades för första gången inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken[6] inga bestånd i Biscayabukten 2021. Fiskebeståndens tillväxt i detta område har varit anmärkningsvärd och nådde en mer än tre gånger så stor beståndsnivå än den som noterades 2003.

Landningsdeklarationer och avräkningsnotor är nödvändiga för att övervaka kvotutnyttjandet och rapportera aggregerade fångstuppgifter. Det är avgörande med korrekt rapportering eftersom det utgör grunden för ett hållbart fiske och för tillförlitliga vetenskapliga uppgifter. Det finns dock fortfarande problem med att se till att alla fångster registreras korrekt och räknas av från kvoterna, på grund av brister i hur medlemsstaterna väger alla landade fiskeriprodukter och registrerar dem korrekt i fångstregistreringshandlingar. Detta är en återkommande slutsats i de utvärderingar som kommissionen genomfört i flera havsområden under de senaste åren. Kommissionen har följt upp fall av bristande efterlevnad genom att öppna en till utvärderingscykel 2022 och inleda överträdelseförfaranden som kräver att medlemsstaterna vidtar åtgärder så att deras fångster rapporteras korrekt.

I genomsnitt ligger bestånden i Nordostatlanten nu inom det intervall som är förenligt med den gemensamma fiskeripolitikens mål om fiskeridödlighet. Även om goda framsteg har gjorts under 2022 mot målen för den gemensamma fiskeripolitiken krävs det mer, särskilt i Medelhavet och Svarta havet.

2.1 Fiskemöjligheter 2023

Fiskemöjligheterna är ett viktigt steg mot hållbar fiskeförvaltning. I Atlanten, Östersjön och Skagerrak/Kattegatt anges fiskemöjligheterna främst som fångstbegränsningar (så kallad total tillåten fångstmängd, TAC).

Den **dramatiskt annorlunda miljösituationen** i **Östersjön och dess vattendrag** fortsätter att påverka fiskbestånden och deras utveckling. Det finns olika påfrestningar i **Östersjön** som har lett till en försämrad biologisk mångfald, bland annat omfattande föroreningar från tillförsel av näringsämnen och ihållande höga halter av främmande ämnen. Detta beror delvis på att EU-lagstiftningen inte har genomförts[7]. Fyra av tio fisken (sill i västra Östersjön, de två

---

4 Värdet för 2021 är ännu inte tillgängligt eftersom AKFM:s bedömningar genomfördes med uppgifter fram till 2020.

5 (+18 % totalt, +39 % i Nordostatlanten, +6 % i Medelhavet och Svarta havet sedan 2003).

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken.

7 I synnerhet nitratdirektivet, direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, ramdirektivet om en marin strategi, ramdirektivet för vatten, fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet, ramdirektivet om

torskbestånden och lax i Egentliga Östersjön) är inte längre målarter och får endast landas som bifångst. Övriga målfisken är de andra pelagiska arterna (skarpsill och sill/strömming i centrala Östersjön, Bottniska viken och Rigabukten) och rödspätta, med fångstbegränsningar som fastställs i enlighet med MSY, och lax i Bottniska viken och i Finska viken, med fångstbegränsningar som fastställs i enlighet med försiktighetsprincipen. Den fleråriga planen för Östersjön[8] använder alla verktyg, dvs. att avbryta fisket efter målarter, fastställa TAC:er under de högsta rekommenderade nivåerna, införa fredning av lekområden och begränsa fritidsfisket, för att hjälpa försvagade fiskbestånd att återhämta sig. Men om inte medlemsstaterna tillämpar och genomför EU-lagstiftningen fullt ut kommer dessa verktyg inte att räcka för att alla fiskbestånd ska kunna återhämta sig. Ett åtagande gjordes i ministerdeklarationen *Our Baltic* om att genomföra EU-lagstiftningen fullt ut. Det är mycket viktigt att detta sker[9].

Åtgärder för att hantera utmaningarna i samband med påfrestningarna från föroreningar, övergödning och klimatförändringar på de marina ekosystemen, fisket och vattenbruket börjar med information från forskarsamhället. Forskning hjälper beslutsfattare att nå fram till välgrundade beslut och fullt ut genomföra ekosystemansatsen i fiskeri- och vattenbruksförvaltningen, som är en av den gemensamma fiskeripolitikens huvudprinciper.

Vattnen i **Skagerrak/Atlanten** har lägre påfrestningar på fiskbestånden och annorlunda miljöförhållanden. I dessa havsområden har en hållbar förvaltning av 29 bestånd lett till positiva resultat, med stora TAC-ökningar inom viktiga kommersiella fisken för 2023.

För bestånd som delas med Förenade kungariket kom båda parterna överens om TAC:er inom de tidsramar som fastställts genom avtalet om handel och samarbete[10] i enlighet med MSY för de flesta av de bestånd för vilka utlåtanden fanns. För sju bestånd (för vilka nollfångst rekommenderats) kom parterna överens om en låg fångstbegränsning för sex bestånd, som bara gällde bifångster för att förhindra att dessa arter begränsar blandfisken i enlighet med förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken[11]. För ett bestånd enades parterna om att övervaka TAC:en, på rekommendation av Internationella havsforskningsrådet (Ices) om TAC-nivån[12]. Diskussionerna mellan de två parterna inom ramen för specialiserade kommittén för fiske bidrog till att de årliga samråden effektiviserades och till att man enades om en tidsplan och nådde en tillfredsställande överenskommelse[13].

---

avfall, direktivet om fysisk planering i kust- och havsområden, direktivet om engångsplast, förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, den integrerade havspolitiken samt den gemensamma jordbrukspolitiken.

8 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd.

9 https://commission.europa.eu/system/files/2020-09/ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

10 Avtal om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan, ST/5198/2021/INIT (EUT L 149, 30.4.2021, s. 10).

11 Skäl 51 i rådets förordning (EU) 2023/194 av den 30 januari 2023 om fastställande för 2023 av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd, i unionens vatten, och för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten, samt om fastställande för 2023 och 2024 av sådana fiskemöjligheter avseende vissa djuphavsbestånd.

12 Skriftligt protokoll från fiskesamråden mellan Förenade kungariket och Europeiska unionen för 2023: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2022-12/2023-eu-uk-fisheries-consultations_en.pdf.

13 För protokoll från möten i specialiserade kommittén för fiske, se: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/relations-non-eu-countries/relations-united-kingdom/eu-uk-trade-and-cooperation-

För **bestånd som delas mellan EU, Norge och Förenade kungariket** kom de tre parterna överens om att fastställa TAC:er i enlighet med MSY-utlåtanden. För nordsjötorskens fortsatta återhämtning förlängde parterna hjälpåtgärderna och fastställde TAC under nivån i det vetenskapliga utlåtandet för två bestånd på grund av deras interaktion med torsk i ett blandat fiske. TAC:er för nordsjösill fastställdes i linje med vetenskapliga utlåtanden, och parterna enades om att behålla fångstbegränsningarna för att mildra effekterna på det utarmade beståndet av sill/strömming i västra Östersjön. Parterna enades om att se över den nuvarande förvaltningsmodellen och strategin för fastställande av TAC för nordsjösill under 2023[14]. Det enda bedömda **beståndet som delas bilateralt med Norge** fastställdes till MSY-nivå[15]. I detta sammanhang kan avvikelser från befintliga kvotdelningssystem för gemensamt förvaltade bestånd ha en negativ inverkan på deras status och äventyra målet att fastställa TAC:er på MSY-nivåer.

För **bestånd med stor utbredning[16]** (makrill, blåvitling och atlantoskandisk sill) kom kuststaterna[17] överens om att fastställa generella TAC på MSY-nivå. I avsaknad av kvotdelningssystem fortsätter dock summan av kvoterna från kuststaterna att överskrida den generella TAC som överenskommits. EU intog en ansvarsfull hållning utan några ensidiga ökningar utöver de senast överenskomna andelarna, som inte följdes av alla kuststater. Denna situation sätter redan press på dessa beståndens hållbarhet. Kommissionen för aktiva diskussioner med andra kuststater i syfte att införa nya kvotdelningssystem för en hållbar förvaltning av bestånden.

Medelhavet och Svarta havet är ett område som präglas av blandfiske och många bestånd som delas med tredjeländer. Fiskeridödligheten har närmat sig en hållbar nivå för vissa bestånd, och sju bestånd nådde F_{MSY} under 2020, men många bestånd fiskas fortfarande över hållbara nivåer. Åtgärderna måste fortsätta för att fiskeansträngningen ska minskas och MSY-målet uppnås, särskilt genom att den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet[18] och AKFM:s strategi för 2030[19] tillämpas. Fiskemöjligheterna för 2023 är i linje med ett stort antal åtgärder som antogs 2022.

---

agreement/meetings-eu-uk-partnership-council-and-specialised-committees-under-trade-and-cooperation-agreement/specialised-committee-fisheries_en.

14 Protokoll från fiskerisamrådet mellan Europeiska unionen, Norge och Förenade kungariket för 2023: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2022-12/2023-eu-no-uk-fisheries-consultations_en.pdf.

15 Slutsatser från fiskerisamrådet mellan Norge och Europeiska unionen om reglering av fisket i Skagerrak och Kattegatt för 2023: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2023-03/2023-eu-norway-skagerrak-fisheries-consultations_en.pdf.

16 https://www.ices.dk/community/groups/pages/wgwide.aspx. Working Group on Widely Distributed Stocks (WGWIDE) sammanställer och analyserar data om stora bestånd av pelagiska arter samt andra brett utspridda och långvandrande arter.

17 Kuststater i Nordostatlanten med relevanta bestånd är EU, Förenade kungariket, Norge, Island, Färöarna, Grönland och Ryssland.

18 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en fleråriga plan för de fisken som nyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och om ändring av förordning (EU) nr 508/2014.

19 AKFM:s strategi för hållbart fiske och vattenbruk i Medelhavet och Svarta havet 2030. https://www.fao.org/documents/card/en/c/cb7562en.

För att nå MSY-målet i **den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet** senast 2025 omfattas fiskemöjligheterna[20] av en integrerad strategi som innefattar förvaltningsverktyg och utveckling av kompensationsmekanismen, som uppmuntrar till användning av mer selektiva redskap och fredningsområden. Medlemsstaterna uppmanas att fortsätta att vidta åtgärder inom ramen för denna mekanism. Rådet har också fastställt maximala fångstbegränsningar för de mest överfiskade djuphavsräkorna och behållit taket för fiskeansträngningen som gäller fartyg för långrevsfiske.

Intensivt arbete inom ramen för **AKFM** (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet), med stöd av EU:s konsekventa hållning i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, har lett till att viktiga beslut har kunnat antas. Framför allt har det lett till fem fleråriga förvaltningsplaner som bygger på principerna för den gemensamma fiskeripolitiken. Detta har lett till antagandet av maximala fångstbegränsningar för djuphavsräka i Joniska havet, Levantinska sjön och Siciliensundet (inklusive åtgärder för kummel) och högsta fångstnivåer för fläckpagell i Alboránsjön. AKFM:s långsiktiga förvaltningsplan för Adriatiska havets små pelagiska bestånd har godkänts. Planen går ut på att skapa hög avkastning som på lång sikt ska stämma överens med MSY, med minskade fångstbegränsningar 2023 för ansjovis och sardiner och frysning av kapaciteten för pelagiska trålare och snörpvadsfartyg. AKFM har också fortsatt att genomföra den fleråriga förvaltningsplanen för demersala bestånd i Adriatiska havet. I denna fastställs en begränsning av fiskeansträngningen för både bottentrålare och bomtrålare i syfte att nå MSY-målet 2026 för alla viktiga bestånd. AKFM har också fastställt skördebegränsningar för ädelkorall och ett tak för fiskeansträngningen för guldmakrill i Medelhavets internationella vatten. För Svarta havet fastställdes TAC för piggvar inom ramen för AKFM-planen och en autonom kvot fastställdes för skarpsill.

EU enades också om ambitiösa åtgärder för **havsfiske efter ål**[21], bland annat en förlängning av fredningen till havs från tre till sex månader så att den sammanfaller med unga ålars vandring och vuxna ålars vandring mellan hav och vattendrag. Dessa åtgärder kommer att övervakas mer under 2023. Kommissionen kommer att noga övervaka framstegen med att genomföra åtgärderna i det gemensamma uttalandet om att stärka återhämtningen för ål, som undertecknats av kommissionen och vissa medlemsstater.

3. LÄGET VAD GÄLLER EU:S FLOTTA

Medlemsstaterna måste hålla flottorna under de nationella gränserna för fartygskapacitet (bruttotonnage) och maskinstyrka (kW). De måste minska kapaciteten hos flottor som inte är i balans genom att årligen rapportera om flottornas biologiska och ekonomiska hållbarhet. Om det finns belägg för obalans måste de ta fram handlingsplaner som rättar till detta inom en tydlig tidsram. Kapacitet som dragits in med offentligt stöd får inte ersättas.

[20] Rådets förordning (EU) 2023/195 av den 30 januari 2023 om fastställande för 2023 av de fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd som är tillämpliga i Medelhavet och Svarta havet.

[21] Artikel 13 i förordning (EU) 2023/195.

Sedan 2022 har antalet fartyg, bruttotonnaget och maskinstyrkan minskat med 0,3 %, 0,7 % respektive 0,5 %. I december 2022 bestod därför den EU-registrerade flottan[22] av 72 472 fartyg med ett bruttotonnage på 1 321 454 och en maskinstyrka på 5 264 658 kW.

Medlemsstaterna anger i sina rapporter för 2022 att deras flottor ligger under gränserna och följer kraven i artikel 22 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken. Farhågor kvarstår dock kring riktigheten och tillförlitligheten i de uppgifter som ligger till grund för de nationella rapporterna och förekomsten av eller riktigheten i medlemsstaternas handlingsplaner. I meddelandet om den gemensamma fiskeripolitiken[23] uppmanar kommissionen medlemsstaterna att öka öppenheten och flexibiliteten i sin förvaltning av fiskekapaciteten och att underlätta en eventuell omfördelning av outnyttjad kapacitet för strukturella investeringar ombord.

4. SOCIOEKONOMISKA RESULTAT

Energi är en av de största kostnadsposterna inom EU:s fiskeflotta. De ökade bränslepriserna[24] påverkade kraftigt det socioekonomiska resultatet för EU:s fiskeflotta 2022. Denna inverkan beror på det tidigare avbrottet i de positiva ekonomiska trenderna på grund av covid-19-utbrottet 2020 och marknadsstörningarna till följd av Rysslands militära angrepp mot Ukraina. För hela EU:s fiskeflotta beräknas en ökning av bränslepriset med 10 eurocent minska den årliga bruttovinsten med 185 miljoner euro (eller 16 % av den årliga bruttovinsten 2020). I flera flottsegment som använder bränslekrävande metoder kan energikostnaderna utgöra upp till hälften av det totala värdet av landningar.

Till följd av detta gjorde EU:s fiskeflotta en total förlust för första gången sedan 2008. Efter att bränslepriserna nådde en topp på 1,2 euro per liter sommaren 2022 har priserna gradvis sjunkit till 0,8–0,9 euro per liter under första kvartalet 2023. Med nuvarande bränslepriser förväntas EU:s fiskeflotta kunna producera ett bruttoförädlingsvärde på omkring 2,5 miljarder euro och en bruttovinst på nära 300 miljoner euro, täcka sina driftskostnader och behålla arbetstillfällen och löner för 125 000 fiskare 2023. Detta är en betydande förbättring jämfört med 2022, när de flesta av EU:s fiskeflottor inte kunde täcka sina driftskostnader. De nuvarande bränslepriserna, som fortfarande är 70 % högre än 2021 års priser, skulle dock i genomsnitt generera mycket liten till ingen nettovinst 2023.

Effekten av detta resultat skiljer sig mellan flottsegmenten. I stort sett tenderar flottsegment som är beroende av bestånd som nyttjas på ett hållbart sätt och som har ökat sin energieffektivitet (eller minskat sin bränsleintensitet) att få bättre resultat och generera högre löner för sina besättningar trots de rådande ogynnsamma ekonomiska förhållandena. Detta visar på **de betydande socioekonomiska vinster som EU:s fiskeflottor gjort när det gäller bevarande av bestånden och energieffektivitet**.

[22] Inklusive flottan i de yttersta randområdena.
[23] COM(2023) 103 final.
[24] Mer än dubbelt så höga 2022 jämfört med genomsnittspriserna 2021.

EU:s fiskeflotta väntas täcka sina driftskostnader och upprätthålla sysselsättningen 2023, men kommer att förbli ekonomiskt sårbar. Denna sårbarhet orsakas av sektorns höga energiintensitet och beroende av fossila bränslen. I energiomställningsinitiativet[25] föreslås flera åtgärder för att hjälpa sektorn att påskynda sin energiomställning och nå målet om klimatneutralitet senast 2050. Det omfattar åtgärder för att vägleda medlemsstaterna om hur de bäst kan använda de medel som finns tillgängliga inom ramen för Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden[26] (EHFVF) för att stödja energiomställningen.

För att lindra de omedelbara konsekvenserna för EU till följd av Rysslands militära angrepp mot Ukraina agerade kommissionen snabbt 2022 för att mobilisera Europeiska havs- och fiskerifonden[27] (EHFF) och EHFVF för att genomföra krisstödåtgärder[28]. När det gäller EHFF har 14 medlemsstater gjort framsteg i arbetet med att ändra sina operativa program för att frigöra detta stöd. Stödet kan kombineras med andra krispaket, särskilt den tillfälliga krisramen för statliga stödåtgärder[29], med upp till 300 000 euro tillgängligt för företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn fram till slutet av 2023.

5. LANDNINGSSKYLDIGHET

Forskningsprojekt och samarbete mellan alla berörda parter har gett värdefulla lärdomar om hanteringen av utkast enligt reglerna om landningsskyldighet och om samarbetet med berörda parter. De har ökat kunskaperna om (begränsnings)verktygen, fångstsituationen i olika fisken och havsområden och om hur man undviker oönskade fångster genom att använda mer selektiva fiskeredskap eller fisketekniker, vidta områdes- eller tidsspecifika åtgärder eller realtidsstängningar.

EMFF och EHFVF tillhandahåller stöd (varav en stor andel statligt stöd) för genomförandet av landningsskyldigheten. I slutet av 2022[30] hade medlemsstaterna valt ut 5 160 verksamheter med en total EHFF-finansiering på 180,7 miljoner euro tillägnade landningsskyldigheten (en ökning från 4 762 verksamheter och 169,2 miljoner euro föregående år). De flesta verksamheterna syftade till att öka mervärdet eller kvaliteten på oönskade fångster[31], minska fiskets inverkan på den marina miljön och eliminera utkast[32].

Medlemsstaternas åtgärder för att övervaka och genomföra landningsskyldigheten är dock fortfarande otillräckliga. De största riskerna i samband med landningsskyldigheten, såsom olagliga och odokumenterade utkast av fångster vid fiske till havs, minskas inte

[25] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Energiomställningen inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor* (COM(2023) 100 final).
[26] Förordning (EU) 2021/1139.
[27] Förordning (EU) nr 508/2014.
[28] Förordning (EU) 2022/1278 och kommissionens genomförandebeslut (EU) 2022/500.
[29] Meddelande från kommissionen, *Tillfällig krisram för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin till följd av Rysslands angrepp mot Ukraina*, 2022/C 131 I/01.
[30] EHFF:s genomföranderapport 2022. Publikation från generaldirektoratet för havsfrågor och fiske kommer senare.
[31] Artikel 42 i EHFF-förordningen.
[32] Artiklarna 38 och 39 i EHFF-förordningen.

tillräckligt. Det finns ett behov av att förebygga och avskräcka från nuvarande incitament för överträdelser[33] genom övervakning och tillsyn. I förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken erkänns svårigheten att genomföra landningsskyldigheten inom blandfiske där det förekommer fler än en art, där olika arter sannolikt kommer att fångas i samma fiskeinsats och där det finns verktyg som kvotbyten.

För närvarande använder medlemsstaterna främst traditionella övervakningsmetoder[34], som är otillräckliga[35]. Parlamentet och rådet enades nyligen om ett reviderat system för fiskerikontroll baserat på kommissionens förslag, som bland annat omfattar krav på att använda elektroniska fjärrövervakningsverktyg. Europeiska fiskerikontrollbyrån bistår medlemsstaterna med att ta fram de operativa planerna för elektroniska fjärrövervakningsverktyg för pilotprojekt på regional och nationell nivå och med att fastställa bästa möjliga strategier för att övervaka efterlevnaden.

Bristande efterlevnad, odokumenterade utkast och felaktig rapportering av fångster undergräver korrektheten i fångstuppgifterna (landningar, oönskade fångster och utkast) och rapporteringen, som ligger till grund för kvaliteten på de vetenskapliga utlåtandena. Medlemsstaterna och kommissionen har under 2023 samarbetat med den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) för att se över undantagen från landningsskyldigheten för att förbättra uppgifterna. Kommissionen har också gjort en studie med hjälp av Europeiska genomförandeorganet för klimat, infrastruktur och miljö (Cinea)[36] för att övervaka genomförandet av landningsskyldigheten för medlemsstaternas fiske i Östersjön, Nordsjön och Atlantens västliga vatten. Det är viktigt att förbättra övervakningen och efterlevnaden för att säkerställa att fångstuppgifterna är korrekta, eftersom forskare använder de uppgifter som rapporteras i loggböcker och samlas in enligt ramen för insamling av data[37] för att styrka vetenskapliga utlåtanden. Såsom framhålls i meddelandet om den gemensamma fiskeripolitiken[38] är korrekta uppgifter ytterst viktiga för de utvärderingar som hjälper kommissionen att avgöra om EU:s åtgärder bör fortsätta eller justeras.

---

33 Bland annat olagliga och odokumenterade utkast för att undvika situationer med begränsande arter (s.k. choke-situationer), för att maximera vinsten (utsortering) och för att minska kostnaderna för hantering och lagring av fångster av lågt värde.

34 Till exempel inspektioner till havs, inspektioner vid landning, dataanalys och övervakning från luften.

35 Flera medlemsstater har enats om att delta i ett EFCA-samordnat pilotprojekt för att lära sig bästa praxis för kontroller med elektroniska fjärrövervakningsverktyg (ett eller två fartyg per medlemsstat). Danmark använder elektroniska fjärrövervakningsverktyg i flottan för havskräfta i Kattegatt, och Nederländerna genomför ett fullt dokumenterat fiskeprogram på några fartyg i Nordsjön. Inget av projekten används för kontroll- och tillsynsändamål.

36 https://op.europa.eu/sv/publication-detail/-/publication/89868cc6-015f-11ec-8f47-01aa75ed71a1.

37 Förordning (EU) 2017/1004.

38 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet, *Den gemensamma fiskeripolitiken i dag och i morgon: en pakt för fisket och haven för en hållbar, vetenskapsbaserad, innovativ och inkluderande fiskeförvaltning* (COM(2023) 103 final).

6. HUVUDBUDSKAP OCH HUVUDDRAG I FÖRSLAGEN TILL FISKEMÖJLIGHETER FÖR 2024

6.1 Viktiga åtgärder för att fastställa kommande fiskemöjligheter

Kommissionen kommer att basera sina förslag om fiskemöjligheter för 2024 på Ices och STECF:s vetenskapliga utlåtanden, bland annat hänsyn till ekosystem, på beslut som fattats vid de internationella förhandlingarna med tredjeländer, på beslut som de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna fattade 2023 och på en socioekonomisk analys.

Kommissionen kommer att se till att de inledande förslagen omfattar så många bestånd som möjligt, förutsatt att vetenskapliga utlåtanden läggs fram i tid.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna och de berörda parterna att bedöma de vetenskapliga utlåtandena så snart de är allmänt tillgängliga. Berörda parter kan också lämna rekommendationer via de rådgivande nämnderna eller nationella myndigheter eller enskilt.

Kommissionen kommer att genomföra olika samråd med Förenade kungariket, Norge och andra kuststater från och med oktober med målet att slutföra dem i tid för att behandla deras resultat i rådet i december.

Utöver att fastställa fiskemöjligheter kommer kommissionen under året att verka för att nå framsteg när det gäller införandet av kvotdelningssystem för bestånd med stor utbredning med tredjeländer som saknar sådana system. På så sätt ska ett hållbart fiske av gemensamma bestånd kunna säkerställas.

6.2 Fastställande av fiskemöjligheter för olika havsområden

För de bestånd som endast förvaltas av EU i **Östersjön, Skagerrak/Kattegatt och Atlanten** kommer kommissionen att föreslå kvoter i linje med MSY-nivån när ett sådant utlåtande är tillgängligt. Om förvaltningsplanerna medger flexibilitet i fastställandet av fångstbegränsningar kan kommissionen komma att föreslå att de övre MSY-gränserna används för sunda bestånd. Villkoret är att det enligt det vetenskapliga utlåtandet är nödvändigt att nå målen i den fleråriga förvaltningsplanen, särskilt för blandat fiske. För bestånd där det vetenskapliga utlåtandet är nollfångst eller där biomassan har minskat så mycket att den ligger under en säker gräns kommer kommissionen att föreslå hjälpåtgärder i enlighet med de fleråriga förvaltningsplanerna för att bygga upp bestånden på nytt. Uppmärksamhet kommer att ägnas åt att få en fullständig vetenskaplig MSY-utvärdering för andra viktiga bestånd så snart som möjligt.

När det gäller landningsskyldigheten kommer miniminivån eller undantagen grundade på hög överlevnadsgrad att dras av från Ices utlåtanden när så är lämpligt. Kommissionen kommer också att utvärdera medlemsstaternas framsteg med att genomföra de nuvarande åtgärderna för att minska bifångster som åtföljer de särskilda TAC:er för oundviklig bifångst som antagits för att lindra potentiella choke-situationer.

Kommissionen planerar att om möjligt övergå till ett system med fleråriga TAC:er för bestånd som uteslutande förvaltas i EU. Detta kommer att öka effektiviteten och förutsägbarheten för EU:s fiskeföretag för bestånd som valts ut i nära samråd med medlemsstaterna, berörda parter

och Ices. Medlemsstaterna uppmanas att förteckna prioriterade bestånd för vilka de rekommenderar tvååriga TAC:er. Efter en bedömning kommer kommissionen att be Ices att bedöma de identifierade bestånden

(i) mot Ices kriterier för fleråriga utlåtanden,
(ii) med avseende på genomförbarheten av fleråriga utlåtanden, och
(iii) med avseende på de eventuella konsekvenserna av sådana fleråriga utlåtanden.

För gemensamma bestånd som förvaltas tillsammans med **Förenade kungariket, Norge och andra kuststater** kommer EU att fortsätta att grunda sin ståndpunkt på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning för att fastställa fiskemöjligheter i enlighet med MSY. EU kommer att följa upp gemensamma åtaganden mellan EU och Förenade kungariket i specialiserade kommittén för fiske, i syfte att uppnå ett hållbart fiske och en hållbar förvaltning av gemensamma bestånd. EU kommer även att följa upp liknande åtaganden inom den trilaterala ramen (EU, Förenade kungariket, Norge) och sträva efter hållbara och övergripande kvotdelningssystem för bestånd i kuststater. Detta arbete är en del av den gemensamma fiskeripolitikens yttre dimension och omfattar omkring 70 % av alla TAC:er som fastställts i Nordostatlanten. Kommissionen kommer att sträva efter att förbättra samarbetet och klimatet i dessa samråd.

För **Medelhavet och Svarta havet** är det viktigt att medlemsstaterna fortsätter att eftersträva de mål som satts i den fleråriga förvaltningsplanen för västra Medelhavet och av AKFM inom ramen för 2030-strategin. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att genomföra kompletterande åtgärder inom ramen för EHFVF-programmen. Eftersom detta är det sista året av övergångsperioden för den fleråriga planen kommer förslaget om fiskemöjligheter att syfta till ett fullständigt genomförande för att uppnå MSY för alla bestånd senast den 1 januari 2025, enligt en helhetsstrategi. Det bör särskilt omfatta tillgängliga förvaltningsverktyg och kompensationsmekanismen för att förbättra fiskeredskapens selektivitet och fredningsområdena. STECF utvärderar genomförandet av den fleråriga planen årligen. Kommissionen har också börjat arbeta med varje hållbarhetsaspekt för att i juli 2024 kunna rapportera om planens resultat och effekter på de berörda bestånden och fiskena.

Gemensamma bestånd måste också förvaltas för att säkerställa hållbarhet i internationella vatten och lika villkor i Medelhavet och Svarta havet. Därför kommer förslaget om fiskemöjligheter 2024 att omfatta åtgärder som följer av AKFM:s redan gällande åtgärder och ytterligare åtgärder som ska antas vid AKFM:s årsmöte i november. För arter i Svarta havet kommer kommissionen att föreslå TAC:er och kvoter för piggvar i linje med de åtgärder som ska antas vid årsmötet, och TAC:er och kvoter för skarpsill.

De framsteg som gjorts i Medelhavet och Svarta havet måste fortsätta och påskyndas vid AKFM:s högnivåkonferens i Malta den 3–4 oktober 2023. Alla medlemsstater måste fortsätta att vidta åtgärder för att uppnå hållbara bestånd, eftersom detta är grunden för en resilient fiskesektor, och för att skydda ekosystemen i dessa havsområden.

Med tanke på behovet av att förbättra skyddet av **ål** uppmanar kommissionen medlemsstaterna att, utöver att noggrant övervaka genomförandet av fiskemöjligheterna för

2023 och utvärdera åtgärderna för marina vatten för 2024, förbättra sina förvaltningsplaner för ål enligt ålförordningen, i linje med sina miljöskyldigheter[39]. Det är viktigt att intensifiera åtgärderna i inlandsvatten för att skapa lika villkor, eftersom åldödligheten i inlandsvatten är betydande och kräver omedelbara åtgärder. AKFM arbetar för närvarande med framtida långsiktiga förvaltningsplaner, särskilt för ål och guldmakrill, för vilka de nuvarande åtgärderna avslutas 2023.

7. SLUTSATS

Hållbarheten för EU:s fiske förbättrades 2022. Situationen i Östersjön är dock fortfarande utmanande, där vissa tidigare viktiga kommersiella bestånd minskar på grund av olika påfrestningar. Klimatförändringarna påverkar mänsklig verksamhet, påfrestningarnas intensitet och vissa aspekter av tillståndet samt kopplingarna mellan dessa. Det krävs fler åtgärder och större engagemang för att hantera situationen i Medelhavet och Svarta havet.

Kommissionens förslag om fiskemöjligheter för 2024 kommer att syfta till en återhämtning av bestånden och en konsolidering av dem som har uppnått hållbara nivåer. Detta kommer att öka yrkesfiskets resiliens. Det är viktigt att medlemsstaterna fortsätter att genomföra EU-lagstiftningen, liksom att kommissionen fortsätter att försöka åtgärda de övriga påfrestningarna på fiskbestånden. EU bekämpar havsföroreningar genom ett antal lagstiftningsinitiativ och politiska initiativ inom den bredare ramen för handlingsplanen för nollföroreningar[40].

Som anges i paketet om fisket och haven behöver vi nu ett större engagemang för att våra marina områden och det europeiska fisket ska bli rustat för framtiden. En blomstrande fiskerisektor är avgörande för att bevara de europeiska kustsamhällena och hantera övergången till mer hållbara livsmedelssystem.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna, rådgivande råd, berörda parter och allmänheten att komma med synpunkter på detta meddelande senast den 31 augusti 2023.

[39] COM(2023) 102.

[40] Detta omfattar bland annat gränsvärden för marint skräp, undervattensbuller, näringsämnen och föroreningar enligt havsmiljödirektivet (ramdirektivet om en marin strategi) och genomförandeåtgärder för att iaktta dem. COM(2021) 400 final.

PLANERAD TIDSPLAN FÖR ARBETET[41]

När	**Vad**
Maj–november 2023	Ices vetenskapliga utlåtande
Juni–slutet av augusti 2023	Offentligt samråd om meddelandet
Slutet av augusti 2023	Kommissionen antar förslaget om fiskemöjligheter i Östersjön
Oktober–december 2023	Årliga samråd om fiskemöjligheter med Förenade kungariket, med Förenade kungariket och Norge och med Norge
Mitten av september 2023	Kommissionen antar förslaget om fiskemöjligheter i Medelhavet och Svarta havet
Oktober 2023	Rådet håller möte om fiskemöjligheter för Östersjön Kuststaternas samråd om bestånd med stor utbredning i Nordostatlanten
Slutet av oktober 2023	Kommissionen antar förslaget om fiskemöjligheter i Atlanten/Nordsjön
7–11 november 2023	AKFM:s årsmöte
Den 1 december 2023	STECF:s beståndsbedömning och utlåtande om förvaltning
December 2023	Rådet håller möte om fiskemöjligheter för Atlanten/Nordsjön Rådet håller möte om fiskemöjligheter för Medelhavet och Svarta havet

[41] För bestånd som förvaltas av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna i EU:s vatten och i vissa andra vatten utanför EU antas fiskemöjligheterna efter de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas årsmöten genom översyner av rådets förordning om fastställande av fiskemöjligheterna.